

શ્રી વિજય

સ્વસ્ત્યે નેહલતા

નાટકનાં ગાયનો.

લેખક, જયન્તીલાલ માણેકલાલ મહેતા,
અમદાવાદ.

પ્રકાશક-વેલાભાઈ દોલતરામ દલાલ.
એજન્ટ શ્રી નવીન દેશી નાટક કંપની લી.મી.
The New Deshi Natak Company Ltd.
હાલ મકામ પ્રિન્સ થીએટર-મુરત.

આવૃત્તિ ૨ જી

પ્રત ૧૦૦૦

જી ૨૨ ૩૩૫૩

સંવત ૧૯૭૫

સને ૧૯૧૮

અરત, લાગા બાવ રોડપર - વિના
“નાંદેર” પ્રિન્ટિંગ પેસમા રતિલાલ દુલ બેદાસે બાપી.

૨૨ ૩૩૩૦૦૦૨૨૨૨

કિ મત વચ્ચે આના.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કોપીરાઈટ-સંગ્રહ
૭૭૭૨

(અંથ સ્વામિત્વના સાર હક પ્રસિદ્ધ કરાએ સ્વાધીન રાખ્યા છે
માટે પ્રસિદ્ધ કરાની રજા સીવાય કોઈએ જાપવું, જપાવવું,
વેચવું, વેચાવવું, ભજવવું, કે ભજવાવવું નહીં.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાશિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૭૭૭૨ વર્ષિક

પુસ્તકનું નામ સ્નેહલતા

વિષય ૬-૨-૪

મુખ્ય પાત્રોના નામ.

અમલધુત	સત્યપુરનો ગાદી વારસ કુમાર વીરકેતુ.
વિજયસિંહ	વિજયગઢનો રાજા-રનેહલતાનો પિતા.
જાલિમસિંહ	સત્યપુરની ગાદી પચાવી પડેલ નીચ ખવાસ રનેહલતાનો ઉમેદવાર.
ઝેરખાં	હુંટારાનો સરદાર-જાલિમનો મદદગાર.
રનેહલતા	વિજયસિંહની પુત્રી-અમલધુતની થનાર પત્ની.
વર્ણશંકરદાસ	સુધારા અને ફેશનની શીશીયારીમાં કુબેલ છુટ્ટો. ચપળાનો ઉમેદવાર આશક
બેંસાસુર	વર્ણશંકરનો નોકર અરવીંદનો આશક.
રમણીક	વર્ણશંકરની પહેલી બેરીનો છોકરો. ચપળાનો થનાર ધણી.
માણપાલા	ચપળાનો પિતા-દાંબીક સુધારક.
અરવીંદા	વર્ણશંકરની નવી બેરી-બેંસાસુરની દીલદાર.
ચપળા	વર્ણશંકરની લીલામની લલ્લીતા. રમણીકની પ્રિયતમા.

આદાલત, હુંટારાઓ, ઉમેદવારો, રાજ્યજોર, સાહેબીઓ વીજેરે વીજેરે.
સ્થળ—સત્યપુર, વિજયગઢ, અને પાસેના જંગલો.

॥ श्री शान्तिनाथाय नमः ॥

श्री विजय

स्नेहलता नाटकનો हुंकार.

અંક પહેલો.

મંગલાચરણ-સૂત્રધાર અને નટી વસ્તુ સૂચનથી વસ્તુ દર્શન.

પ્રવેશ ૧—સત્યપુરના મહારાજ સત્યસિંહનું કપટથી ખુન કરી ગાદી પચાવી પડેલ મહારાજને જાલીમસીંહનું એકાન્તભવન પુરૂષાર્થ અને પ્રારબ્ધ સંબંધી જાલીમના હિદયગારો સત્ય સિંહના રૂઢનું પ્રગટ થવું. વાદવિવાદ પ્રતિજ્ઞા ચિત્ર દર્શન વૈરની વસુલાત તરીકે પોતાના પુત્રના હાથે જાલીમનું ખુન થવાનું અવિષ્ય કથન શેરખાં તરફનો સંદેશો વિજયમદ તરફ પ્રયાણ.

પ્રવેશ ૨—સત્યપુરના મહારાજનો કુમાર વિરકેતુ અબધુત રૂપધારી પોતાના માત પિતાના ખુનીને શોધી તેના ખુનથી વેરનું તર્પણ કરવા તેની પાલક માતાની પ્રિતા આગળ સમશેરના સોગન ખાધ લિખ્મપ્રતિજ્ઞા કરે છે. એક આહ્વાનનું ટેલ નાંખતા નીકળવું નજીકના જંગલના હાંટારાઓનું આહ્વાનને હાંટવું અબધુતથી બચાવ-હાંટારા સાથે જંગ.

— ૨૭૭ —

પ્રવેશ ૩—સુધારાના આગેવાન મીંઠ વર્ણુશંકરદાસના નોકર
મીંઠ બેંસાસુર લડકનો નોકરી માટે બળાપો વર્ણુશંકરનું
આવડું નુસખેપર વાંચી એક સુધરેલી કન્યાના ચતા જાહેર
લીલામમાં ઉમેદવાર તરીકે જવા તૈયારી સામેથી સુધારામાં
તણાવી તેમની નવી સ્ત્રી અરવીદાનો આવડું અરવીદાનો
પતિ પ્રત્યે તિરસ્કાર વર્ણુશંકરનું લીલામમાં જવું બેંસાસુર
તથા અરવીદાનો પ્રેમ કેન્સની તાલીમ.

પ્રવેશ ૪—લુટારાનો સરદાર અને ખુની જાલીમસીંહનો મદદ-
ગાર શેરખાં, જાલીમની વર્તણૂકથી નારાજ, યાં પેરની
ધુનના વિચારમાં જાલીમનું મળવા આવડું બંનેની મસલત
વિજયગઢના મહારાજા વિજયસીંહનું ખુન કરવા બદલ
રાજ્યના ચોથા હીરસાને માલીકનો દસ્તાવેજ કરી આપી
જાલીમનું જવું. કેવી અબધુતને હાજર કરવો. અબધુત અને
શેરખાંનો વાદવિવાદ અબધુતને મિત્ર તરીકે મેળવી રણપુરના
નવા યજ્ઞેશ્વર રાજા જાલીમની હાવિષમાં મનારે રાણી
તે વિજયસીંહની કુંવરી સ્નેહલતાના ખુન સાથે શેરખાંની
ઉશ્કેરણી પોતાના માતા પિતાના ખુનીનો પતો મળવાથી
અબધુતનો આનંદ.

પ્રવેશ ૫—જાલીમની શેરખાં પ્રત્યે પ્રપંચ બાળ કુંવરીની
વર્ષગાંઠની ખુશાલીમાં બગીચા તરફ જવું. વિજય ગઢમાં
અબધુત “લુટારાના પકડી રણુ કરનારને ધનામ મળશે.”
એવો વિજયસીંહનો ઠંઢેરો શેરખાંનું આવડું ઠંઢેરો સંબંધી
ચર્ચા બંનેનું રાજા અને કુંવરીના ખુન માટે જવું.

પ્રવેશ ૬—રાજ્ય આગ કુંવરી રનેહલા તથા સાહેલીઓ, હારથ વિનોદ, વિજયસીદ્ધિ જાલીમસીદ સાથે આવવું કુંવરી તથા જાલીમ વચ્ચે પાત્રવિવાદ વિજયસીદથી શીલવન, લુટારાને પકડનાર ઉમેદવાર સંખ ધી મુઠપરજી અખધુતન હાજર થવું અને ખીટું ઝડપવું અખધુતની કૈવર્તા અને વિરતાથી વિજયસીદનું પ્રસ્થન થઈ આશીર્વાદ આપી જવું કુંવરીનું આવવું અખધુતની મેળાપ પ્રથમ પ્રેમદર્શન.

પ્રવેશ ૭—જાલીમ પ્રસ્થન, કુંવરીની તાલીમી મેળાપ-આગળી મસલા કુંવરીને તાલીમ રીતે મેળાવવા નિશ્ચય.

પ્રવેશ ૮—કાઠીનાં જાહેર વાગામ કરનાર મીઠા લાંછપાલાની કન્યા ચપખાને સુધરતોમાં વહી જતા પોતાના પિતા આજે જળાપોત ચપખાના પ્રેમા મીઠા વર્ણશંકરદાસના દિકરા રમણી-કવું આવવું જાગેને પોતપોતાના પીવાની બાલ માટે અજીગમો, છેવટે રમણીકની ચપખા સાથે પોતે પસંદગી તૈયારી મીઠા લાંછપાલાની કીલામ માટે તૈયારી ઉમેદવારનું આવવું જાહેર હરાજ ચઢ ઉતરમાં દશહજાર રૂપાંઆ આપી મીઠા વર્ણશંકરદાસે ચપખાને ખરીદવી વરધોડો આપ બેઠાના લગ્ન.

પ્રવેશ ૯—નિદ્રાભવન-નિદ્રાપ્રાંન કુંવરી અખધુતનું દાખલ થવું શેરખાની અખધુતને ઉસ્કેરથી સ્ત્રી હલા કરવા ચિખખા ના ખનેનું વૈરમાં ઉસ્કેરણુ અખધુતને પાંડેડના રૂપમાં ખુદ્દા પડવું શેરખાનું મહારાવું, નાશી જવા સ્વાર નવન વચ્ચે મુદ્દ-મુદ્દમાં શેરખાની માત, શેરખાનું નીશાન લાકવું લાલથી દાશીને વામવું દાશીનું મરણ. — રજા.

અંક બીજો.

પ્રવેશ ૧—દરબાર નાચ-રાજા અને કુંવરીને ખચાવનાર અખધુતનો વિજયસીંહથી સત્કાર જાલીમસીંહનું આવવું વિજયસિંહ મારફત પરસ્પર ઝોળખાણ, અખધુતની જ્યૌતીબ્ય વિધાના એક કુશળ જ્ઞાતા તરીકે. હાલ તુરત લગ્ન મુલતવી રાખવા ની મહારાજને સલાહ, જાલીમ અને અખધુત વચ્ચે વાદ-વિવાદ, મહારાજનું વચ્ચે પડવું, — ટેબલો —

પ્રવેશ ૨—અખધુતના પ્રેમમાં નિમગ્ન કુંવરી અખધુતનું ભવિષ્યવેતા તરીકે આવવું, ખુલ્લા પડવું, બંનેનો દીવ્ય સ્નેહ-અખધુતે પોતાનું વૃતાંત જણાવવું, અને કુંવરીનો આશીર્વાદ.

પ્રવેશ ૩—અરવિન્દના પ્રેમમાં ગુલતાન બનેલો ભેંસામુર, શેઠના દીકરા રમણીકને તેના પ્રેમની ગણેસણે ખબર પડી છે, એવી શંકા ધારી શેઠના ધરમાંથી હાથ મારી અરવિન્દ સાથે નાશી જવાના વિચારમાં અરવિન્દનું આવવું. શેઠ નવી પરણી લાવ્યા છે કહી અરવિન્દને હિસ્કેરી નાસી જવા ઠરાવ બંનેનું તૈયારી કરવા જવું, રમણીકનો પોતાના બાપ તથા નવી માટે બળાપો કરતાં પ્રવેશવું, ચપળા અને રમણીકનો પ્રેમ, વર્ણુશંકરને આવતો જોઈ પોતે (રમણીક) ચપળાનો સ્વાગ પ્હેરવા જવું, વર્ણુશંકરનો રમણીકને ચપળા ધારી પ્રેમ કરવો. રમણીકનું બાપને પ્રેમમાં લટુ બનાવી બનાવવું. અવાજ આવવાથી વર્ણુશંકરનું તપાસ સારું અંદર જવું, અને ચપળાને અરવિન્દ ધારી પ્રેમ કરવા જવું. ચપળા

(રમણીક) તું ભેંસાસુરને બનાવી નચાવવો ત્યાં ખરી અરવિન્દાનું આવવું, ભેંસાસુરને ચપળા સાથે ત્રેમ કરતો ભેષ યમગીન. વણું કરતું આવવું અને જુલ જુલામણીનો ગોટાળો ભેષ અજબ થવું. — ટેન્સો —

પ્રવેશ ૪—દેવી મંદિર—બારવટીઆઓની ગમ્મત, સરદાર, સૈરખાની કુંવરીનું ખુન કરી શીર લઈ આવવાની રાહ ભેવી, જાલમસીંહનું આવવું, કુંવરીને બદલે સૈરખાના ખુનની ખબર આપવી ખુની તરીકે અખધુતને ઝોલખાવવો, બારવટીઆઓને હિરેરવા, અને અખધુત સાથે જો વિજયસિંહનું ખુન થાય તો રાજ્યનો ચોથો હિસ્સો આપવાની કજીલાત આપી જાલીમનું જવું ખુનીને પકડવા તબપાપડ, અખધુતનું આવવું, બારવટીઆ સમક્ષ સૈરખાના ખુની તરીકે પ્રકટ થવું, અન્યોઅન્ય લઢાઈ અને બારવટીઆની કતલ, દસ્તાવેજ અખધુતના હાથમાં આવવો, અને વિજયસિંહની બહારે જવું. — ટેન્સો —

પ્રવેશ ૫—ભોળા રાજા વિજયસિંહને લાંબેરી જાલીમસિંહની અવિધ્યવાણી જુલાવી કુંવરી સાથે લગ્ન કરવાની મુક્તિઓ, અખધુતપર અણુગમે ઉત્પન્ન કરાવવો, કુંવરીનું આવવું, વિજયસિંહનું કુંવરીને જાલીમ સાથે પરણવા સમજાવવું. કુંવરીની ના, વાદ-વીવાદ, રાજાનું દબાણ, અખધુતનું હું ટારાના શીર સાથે હાજર થવું. યોગીના રૂપમાં ઠરેલા બહેમાઈ અખધુતપર ક્રોધ, જાલીમસિંહનું બળતામાં લી હોમવું. ભોળા રાજાનો ક્રોધ, અખધુતને દેશનિકાલની સજા, કુંવરીની સમજાવટ. — ટેન્સો —

પ્રવેશ ૬—ગોટાળા ઉપર દીગ્ગારી દર્શાવતા વર્ણશંકરદાસ સલાહ માટે ગી૦ બાણપાલાને મળવા જવું, ભેંસાસુરનું આવવું. અને અરવિન્દા સાથે નાસી જવાની પેરવી. રમણીકનું (ચપળાના વેશમાં) આવવું; ભેંસાસુરે (રમણીકને) અરવિન્દા ધારી પ્રેમ કરી નાસી જવા તાલમેલ કરવી. રમણીકનું ભેંસાસુરને બનાવવો, ઘોડો બનાવી હાંટર મારવા ત્યાં અરવિન્દાનું આવવું ચપળાનું રમણીકની શોધમાં આવી પહોંચવું રમણીકના હાથમાં અરવિન્દાને જોઈ ગુસ્સે થવું, બેદોશીમાં ભેંસાસુરના હાથમાં ચપળાનું પકડવું, વર્ણશંકરનું બાણપાલા સાથે નીકળવું. ગોટાળા જોઈ ચમકવું, ભુલામણીનો ભવાડો. — ૨૦૩૦ —

પ્રવેશ ૭—જંગલમાં મારાઓ સાથે અબધુત જલીમનું આવવું. અબધુતપર જીલમ અને મારવા તૈયારી. અબધુતનો કુંવરીથી બચાવ, જલીમનું છટકી જવું. — ૨૦૩૦ —

અંક ત્રીજો.

પ્રવેશ ૧—અશાંતિમાં રાજા વિજયસિંહ જલીમનું આવવું અને અબધુત સાથે કુંવરીના નાસી ગયાના સમાચાર કહેવા, રાજાનો દરજ્જો કોષ અને અબધુતને પકડવા જલીમ સાથે જવું.

પ્રવેશ ૨—જંગલમાં મંગળ માનતા રનેહલતા અને અબધુત, પ્રેમીઓનો પ્રેમ પાણી ભેવા અબધુતનું જવું, વિજયસિંહ અને જલીમનું આવવું. કુંવરીને કેદ કરી ઉપાડી જરી, જતાં જતાં પ્રપંચી જીલમે પોતાની કટાર સ્વપરાક્રમની તારીફ દાખલ નાખતા જવું, અબધુતનું પાણી લઈ આવવું.

કુંવરીની શોધ કરાર જડવી. વેરનો વધારો પ્રતિષ્ઠા પૂર્ણ
કરવા જાલીમની પાછળ જવું.

પ્રવેશ ૩— મીઠા બેંસામુર લડકે ભાગવાની તૈયારીમાં વર્ણશંકરનું
આવવું. ધરની વ્યવસ્થા સંબંધી તપાસ. નોકરપર હદ
બહારના વિશ્વાસ સાર વર્ણશંકરનો અફસોસ જાતે ચોપડા
તપાસવા જવું, અવિન્દાનું આવવું, અને બેંસામુર સાથે
ભાગી જવું. સુધારાપર તિરસ્કાર દર્શાવતા રમણીકનું
ચળાનું લેખાસમાં આવવું, વર્ણશંકરનું આવવું બનાવટી
ચપળાએ લડકે સાથે અરવિન્દા નાસી ગઈ એવી ખબર
આપવી. પીકા ટળી માની વર્ણશંકરનો આનંદ, ચપળા સથે
પ્રેમ કરવો. રમણીકનું ખુલ્લા પડવું. વર્ણશંકરનો રમણીક
પર ટોપ, રમણીકે આપની આંખો ઉઘાડી આપવી, ભાજી
પાલાનું આવવું, કન્યા વિક્રમ માટે તિરસ્કાર. જાંઠાળા માટે
ખેદ વર્ણશંકર અને ભાજીપાલાનો સુધારા અને ફેશન માટે
પસ્તાવો. ચપળા રમણીકનાં લગ્ન, વર્ણશંકર અને ભાજી-
પાલાની મુખારકબાદી.

પ્રવેશ ૪— કુંવરી અને જાલીમના લગ્નની તૈયારી. કુંવરીને
છેવટની સમજાવટ, કુંવરીની સખત હઠ, બળાત્કારે ઝોગીમ
બેસાડવા. હુકમ, લગ્નના ગીત સાથે જાનામનુ
રાજગોર સાથે વરરાજા બની નીકળવું, લગ્નની તૈયારી.
અચાનક અબધુતનું પ્રગટ થવું જાલીમસીંહનું ખુન. ખુનીવા
ખુનથી માતપિતાના વેરનું તર્પણ કરી પ્રતિષ્ઠા પૂર્ણ કરવી.
સ્વર્ગસ્થ માતપિતાના રૂહનું પ્રગટ થવું. પુત્રને આશિર્વાદ
અને સત્ય હકીકત જાહેર કરવી. વિજયસિંહનો પસ્તાવો,
ક્ષમા માંગવી, વિરકેતુ અને રમેશજીતાનાં લગ્ન, પુશ્પાલી
અને છેવટનો આનંદ ! સમાપ્ત.

॥ શ્રી જ્ઞાન્તિનાથાય નમઃ ॥

સ્નેહલતા નાટકનાં ગાયનો.

મંગળાચરણ.

સૂત્રધાર—

૧

શાંતીદાતા જય જગ ત્રાતા,

મુનીજન ધ્યાતા નવ નવ યાતા.

શાંતી૦

કંઈક ખીલાતા કંઈક કરમાતા,

તુજ ગુણ ગાતા હર હરખાતા.

શાંતી૦

સમીર સુહાતા અહીં તહીં જ્ઠાતા,

વિનય વિધાતા વિશ્વ સમાતા.

શાંતી૦

નટીઓ—

૨

હારે મુણે શાણા નરનારી શીખામણ આ સારી,

“ભાલ ભાલેલા સવે” નીલાવળે.”

કેવઘ અંતરનો અંદર સમાવળે.

ઝયે પાછો નહીં આવે દાવળે.

હારે૦

નીત્ય વિશ્વ વિભુથી ઠરી આલણું,

દીન દુઃખીને મુઠી મળ્યું આલણું.

મોહ મારો હંમેશ, ભણ ભાવે પરમેશ,

ખરેખરે ભવ આગર લરવાનું આ નાવળે.

હારે૦

આદાણુ-છોકરી—

૩

હયા દીલમાં દીનની હાજે દેખી દીનને દેતા દાન,
 ધીર ધરીને ધર્મ ધારતા ધન્ય ધરામાંહી ધનપાન;
 ટેલીઆ ભટની ટેલ છે દાતારને મન રહેલ છે,
 સંત સરિતા સમીર મેઘ તો સહા કરંતા ધર ઉપકાર
 પ્રીત ધરી પરમારથ કરતા ધરતા ઉરમાં નહીં અહંકાર;
 ટેલીઆ ભટની ટેલ છે દાતારને મન રહેલ છે.

અરવિન્દા—

૪

જાયે ફેશનમાં આ જુવાની (૨)
 હુયે ડીજરમાં હું થવાની દીવાની દીવાની,
 નખરે નચાવાની—ખસ સુધરી જવાની જાયે.
 નવીન રંગે નવીન સંગે નવિનમાં નીત્યે ફરું
 ચટકે ચતુરના ચિત ચોરી લહેર જ્યુટીમાં કરું
 વેરી વેલ યસનો કરવાની મજા માડું જમાનાની. જાયે.

અરવિન્દા અને વર્ણુસંકર—૫

આવો અલબેલા બહાલા, લોભાણી લટકે લાલા (૨)
 રસિક મારા રસરાજ વારી જાઉં. આવો.
 ચકોરી સુખની શાળા મધુરી મનની માળા (૨)
 ચતુર ચિતની હરનાર સુખી થાઉં. આવો.
 મોહી મોહી દીલજાન, મારો મું નેણોનાં બાણુ (૨)
 બહારે રંગીલી છળીલી સુખબાણુ. આવો.

સુંદર મુશ્ક સારી, જીગર હસ્ત પ્યારી;
હઠીલા હવે હું હારી, બહારે બહાલી ખલિહારી. આવો
અરવિન્દા-ભેંસામર— ૬ ડેન્સ.

વેલકમઝોન કમઝોન લેડી (૨)
ઝોલ આર રેડી હુ ફેલો ચોર વે
નો ઇન ચોર માઈન્ડ વર્ડ ઇલ પુલ
લેટમી સે લેટ મી સે. વેલ૦

હુ ઝોબોલીશ મેડ કસ્ટમસ
વી હેવ ટેકન ધીસ સીસ્ટમ
છે બહેમીસધના હિન્દુ, નહી સેન્સ તણું ઝોક બિન્દુ
તે માટે આઈ નિન્દુ, હાઉએડ ધે હાઉમેડ ધે. વેલ૦
સોંગ આ સોંગ ફોર જોય (૪)
કમઝોન કમઝોન કમઝોન માય રોય
હીપ હુરરા હુરરા હુરરા. વેલ૦

અખધુત— ૭

વિભુ તહારી કંઈ કળા તો માનવથી ના કળાતી,
તું લેલી નહિ લખાતો માનવથી૦
અખુટ ખબનો તાહારો છે, ઝો જમના જહુશય
આપેલું તે તું આપે છે. કેમ વધુ દેવાય;
તું લેલી નહીં લખાતો-માનવથી— વિભુ૦
જજ કાતાર લઈ તું બેઠો છે, ન્યાય તણા સરદાર,

તસુ તસુ લઈ તું વેતરતે માર ભલે ઉગારે
તું ભેદી નહીં બળતો-માનવથી—

વિભુ

સ્નેહલતા—

૮

મોહનની મીઠી મોહનીએ
અજબ શી ભુરકી નાંખી
નગીના એ નયનમાં કાંઈ
મુરતને સ્નેહથી સાંધી ?
દીવાનું દીલ દીલબરનાં
રહયું દેહાર ને ઝખી
પિયુના પ્રેમ પીંજરીએ
પૂરાયુ હાય મન પાંખી
સલુણા શ્યામ એ સુદર
સીંચે સ્નેહે મુઘા બિન્દુ
હૃદય મંદીર રઢીઆળા
ખિરાળે હે દયા સિંધુ ! !

સ્નેહલતા-સાહેલીઓ—

વાહ મદન ગીત ગાતી રસીક રસ પાણી
જોખન મદમાતી નવેલી

ના ચખાવલી ઘેલી

છાની તું અલી રહેની છકેલી

ઓય લટકે (૨)

બહારે ચટકો (૨)

તનમાં તાલાવેલી:—છાની વાહ

બાળી લોળી હું શું સમજુ પ્રીતી કેરો પંથ

નયન દાવથી શુંથો ગોચી રનેહ તણો શુભ અંથ

જાણ્યા બાળા પ્રીતી આળા

અંગ છે ઉમંગ અલભેલી—છાની વાહ૦

રનેહલતા—

૧૦

શું ચીતહર મુખકર પ્રિયકર, મુદ્દહર મોહન મારા જાય

શું મોહન મારા જાય (૨)

લીલકું દર્દે દુઃખાય અરેરે હાય અરેરે હાય—શું

ઉડી જાઓ ક્યાં પ્રેમી પોપટ મેના આ મુંઝાય

હિલા રહો અલભેલા છેલા ઘેલા આમ થવાય

ન થવાય ન જવાય ન રહેવાય ન રહેવાય

આ વિરહ બેદના વસમી શે વેકાય

શું ગયા ગયા હા ગયા ગયા ? નહિ રહ્યા રહ્યા ?

લાગી તન મનમાં લ્યાય—શું

દાસી—

૧૧

છે નોકરી દુઃખનું મુજ શૂળ સૌને થોટી હાય હાયરે

શૂળ ને થોટી (૨) છે

સારો દિવસ સેવા બજાવી, પોઢવું આખર થાકી

રાત વીતી ન માલમ પડેકે જદ નોકરી નાગી—શૂળ

આમ દોઢાવે તેમ દોઢાવે કરાવે સર્વે વેઠ
 ધીકે જગતમાં જીવતર તેનું(૨) ભરે આશરે પેટ શુળ
 પંડીત જ્ઞાની ધ્યાની સર્વે લખી ગયા વિચારી
 ગુલામગીરી છે નફ્ટ નોકરી(૨) નહીં કરવી તે સારી શુળ

અપળા—

૧૨

અરે હારે એ રસીક રસીલા
 છેલ છળીલા મોહન મેલા
 ચાલ્યા ચીતડું ચોરી
 રસીક રાગે રીઝવી રસબસ
 ગયા રસીક એ રસીયા
 બીતર ભાવની ભુરકી નાંખી
 વાલમ કયાં એ વસીયા
 સુંદર વર આવોને મુહાગી
 કામજુ કરી શું કલ્યાવો
 લીધું કાળજડું કોસી, અરે૦

અપળા-રમણિક—

૧૩

મીઠી મુખઠાની માયામાં મોહી મોહન, (૨)
 સુંદર બદન મદન સદન લાજે લલિત લોચન. મીઠી.
 પ્રીતીની ભુરકી નાંખી ભભાવી,
 ભામની લોળી ને વાહ
 હેં અરરર આ શું

વરત વાલી કુવે ઉતારી [૨]

જો જો ડગારા ચુકો વિસારી [૨]

બહારે રસિલી રંગીલી તું છે માફ તન મન મીઠી.

બધા—

૧૪

ખુદો પરણીને જાયે બાળકી વાળે છે ડંકા,

પૈસા આપીને પરણ્યો લાકડી લુંટી છે લંકા;

પથર સાથે રત્ન પછાડીયું, થાયે મગ ડંકા.

માનવ ભે કંઠુ યોગજ મન જયું લાંટી છે લંકા ખુદો.

ટોલો.

અંક બીજો

રનેહલતા—

૧૫

લગની લગારી લાલે લટકે લોભાવીરે લટકે લોભાવીરે

ચેટકથી ચિતડુ ચોરી ચતુરે ચુકાવીરે

અંગારાનો આતક જાણે સ્વાદ

પતંગનો કોઈ કરે નહિ વાદ

લગની.

અવનામાં અંતરતણી અંતર વરતે વાત

અંતર અંતરમાં પડે અંતરનો આઘાત,

લગની.

કથા કોને કર્મતણી કહેવાય

કુવાની છાંય કુવાની માંદા.

લગની.

મનની બધી મનમાં રહે તનની તનમાં સમાય

મુંગે ખાધો ગોળ તે સ્વાદ હૃદય સમજાય
પ્રીતડી પ્રેમી થકી પદખાય
હીરાનું મુલ અવેરીથી થાય.

લગની૦

સ્નેહલતા—

૧૬

રસભોગી રાસયા રસિક પ્રીતને બાંધી બાણુને,
સ્નેહી મન સાથે સ્નેહ બાંધતાં સાંધીને બાણુને.
સ્વાસ્થના આશો ન સંગી દીલના ગેરેને ઉમંગી,
રસિક પ્રિત બાંધી બાણુને. રસભોગી૦
પ્રીતિ છે પારસમણી જગમાં મણીધર શિર સોહાય,
સ્વાર્થજીવન કૈરે કરતાં ભાગ્યે પ્રાપ્ત તે થાય,
રંગે રંગી નારંગી દુનિયા કહેશે ના રંગી.
રસિક પ્રીત બાંધી બાણુને. રસભોગી૦

સ્નેહલતાં, અખધુત— ૧૭

સુંદર પર રહાય સામળીઆરે.
પ્રીતે પળને પાતળીઆ,
મનહર મધુરી મુજને મળી આ
વિસરે ન વચન વહાલી આ,
ભીતર ભેદુ ભાગ્ય ભવનમાં ભગવત ભમરી ભમતી.
કરને કીંકરપર કંઠેણ કંઠ કંથ કાય સામળીઆરે.
કામીની કંકણ કાય છે નંદાતા નહો વાર.
નાથ નભાવે નેહમાં નાસી નર સુંગાર. સુંદર૦

અરવિન્દા, લેંસાસુર—૧૮

એજ ચાલો ચલાવો રંગેથી રંગીલા હો બહેલા,
રંગીલા હો બહેલા છબીલા છો છેલા—(૨) એજ.

અમન ચમન કરી મોઝ મઝા માણીશું.
જીવાની છે ચાર દીન રંગ રાગ બાણીશું,

તમે ભમર કમળ રસ રાગી (૨)

પ્રીત પૂર્વ જન્મની ભગી (૨)

લટકાળી લલિત રસવેલી (૨)

હું અબાણુ અબળા ઘેલી (૨)

વાહ વાહ સલુણી, અહા સલુણી,

એજ.

ચપળા, રમણીક— ૧૯

કાના શાણા શામળીઆ તે—

પ્રેમની મોરલી વગાડી—એ...

મોરલી વગાડી મોહન, મોહની લગાડી—શાણા—

પ્રીતમ પ્રીત અજળ ઔષધી મુઘાડી—કાના.

પ્રીતિની પોથી સલુણી ઉઘાડી

શાણી સમજ દીયો સઘ પાડી

રમણુ રમાડી ભમાડી આ લાડી—

બહારે મારા ખ્યારા ધુતારા ઠગારા છો ખરાખેલાડી

પ્રેમ થાળે મન શ્રીફળ મોહન ભાવથી મેલું અગાડી હેં.

મહુશંકર—અપળા—૨૦

રંગે રીઝાવો રસીલો રસીલી.

ખ્યાલો પ્રીતિનો પાઓને પ્રેમીલી ઓહો રંગે.

આતુર અલભેલી બહાલી, શાને તલસાવો ઠાલી.

આળા અતુર બહુયા, શાણા શુ થાઓ કાલા.

તારો હું તો દીલદાર

ઉંહુ ખસો ધુતારા આ વાર

ઉરે ધાડું ન ધીર, મહારા હાંધ્યાના હીર

તાલી મારો ન તીર, ચઢી છંદે છળીલા છળીલી. ઓરંગે

લુટારાઓ—

૨૧

ઉઠાવો ખસ રંગ, ધરી ઉરે ઉમંગ, સૌ મળીને સંગ,

કરો અમન અમન પીઓ રંગ ખસ રંગ

દાડ છે ઘરનો ખ્યાલી પશાઇ (૨)

પ્રીતે પીઓને ખુબ આવે છે લાલી, ચઢાવો એ ગંગ.

ઉઠાવો.

મુસ્તી મટાડે બઢનની મસ્તી મચાવે રંગમાં

દુખડાં કરે દુર દીલના દુનીઆ દેખાડી રંગમાં

ઉમરાવ ઉરના આશકો બુલે બુવાની રંગમાં,

દીલદારને દીલબર બિરાદર સૌ પ્રેરે ખસ રંગમાં ઉઠાવો.

રનેહલતા—

૨૨

ચિન્તા અને દુઃખથી ભરી મુખ સાદ્યખી મુખ કાપતી,
 શાન્તી અને નીતી ભરી મરીબાઈ શુણ્ણને આપતી
 મંગળ કરે એ કુપેલી જ્યાં અંશ નહીં અભિમાનનો,
 મદ્યથી ભર્યા એ મહેલમાં વિનાશ નીતિ જ્ઞાનનો.
 માનીશ એ મન મોહન સંગ, મુખ સાચું ધરી ઉમંગ,
 રાજ્ય મુખ ક્ષણિક રંગ માનો તાત પ્રીતથી;
 વિના વિચારે આપી દોષ, નાહક રંગડો નિર્દોષ,
 સત્ય માની શુકો દોષ, ન્યાય નીતિ રીતથી.

લેસાસુર-ચપળા (સ્મણ્ણિક)—૨૩

એણું ઇંશકના ટટુ કદમ ભર ચાલ હટ હટ હટ,
 જરા ધીમે ધીમે માર હન્ટર અરે છટ છટ છટ
 જત કંજત ઇંશક નહીં જુએ થાય શુ શુ શુ
 દુટ્ટી ખાટમાં ઉઘતોજ સુમે અરે લુ લુ લુ
 કહે ગરણ ગરધવ ખાપ સ્વાર્થ ઉર ધારી
 ખાપ ભાખરી મુકી બૂખ્યો વખતને વિમારી,
 આ રીકલ સારી, છે નકકલ ખ્યારી.
 શુ અક્કલ તારી,
 ઇંશક અંધોને દુનિઆ હીવાલ ખર ચાલ હટહટહટ એણું.

અંક ત્રીજો.

કંચનીઓ—

૨૪

જલ ભરવા જમના તીરે

શીરે ગગરીઆં લે ના જઇઓરે—જલ૦

આવે કનાઇ ડારે કંકરીયાં; જલ૦

શ્યામ સુંદર મહન મોહન, કર ઠોરી મિત હરે

મનકી બીતી મનમાં રહે, મુજ નયન નટવર પર ઠરે.—

અખધુત, રનેહલતા—૨૫

દુઃખ દુઃખ યું વડો જગતમાં દોહલું મળે,

કાયા માયા કયાં છે જુદી જીવ જીવનમાં લળે;

દુઃખ છે મીઠી સુખ છાયા શાંતી માને તેમાં ડાહ્યા.

પાણીના પરપોટા સમ સુખકર સુંદર જોતાં લાસે:

ઝાકળ ખિન્દ્ર મોતી જેવું જુઓ ચળકતું ઘાસે;

પલકમાં જોતાં થાય વિનાશ સમજી કરો સુખનો કયાસ.

ચઢતી પડતી ધરી આનંદી ઘડીમાં ફરતી,

માનવ જીવન રથનાં પૈડા તાપ છાંય દયો વરતી.

પડે જે માથે કારમું દુઃખ માનવું તેને સાચું સુખ,

માયા મમતા ધકીને મનમાં કરે સુખ અભિમાન;

છકીને છતમાં ધન મદ ધરતાં જો નર નહીં નાહાન,

પરે જેમ પીંપળ પરથી પાન ભટકતા ભૂમીપર જેમ શ્વાન—દુઃખ.

અધા—

૨૬

ભેદ આજ લાવનો લાગી જતા

રંગ હર આનંદનો છાઈ રહ્યો

ચપાથી ચળેલી એકજ થતા
 રસ પ્રીતીના અખંડ જામી ગયો
 મુખને પામો દુઃખને વામો
 ઇશ કૃપાથી વૃક્ષે વીંટાતી લતા
 હુમ્મગ જમાનો હુમ્મગ મુધારો
 હુમ્મગ પોઝીશન તોભા તોભા
 અજબ ગોંટાળો અજબ લવાડો
 આંચે આ દહાડો તોભા

૨૭૦

લેહ૦

ગાનારીઓ—

૨૭

આજે આનંદ મંગળ ગાઓ રે
 બહાલે વર બહાલી સહ વધાવો રે
 ઉચ્ચો મુરજ સોના તણો, અમૃત ઘડી સોહામણી,
 સાકર તણા ખરતા કરી, વૃષ્ટિજ થાતી પયતણી.
 વિવાહ વિગતોથી માંડયો છે આવો રે
 દયોને લાખેણો લગનને દહાવો રે આજે૦
 મોતી તણા તોરણ ભર્યા, કંકુ પૂર્યા છે સાથીઆ;
 ડંકા થયા વિજયતણા, સાજ મહાલો હાથીઆ—આજે૦

બધા—

૨૮

વિજય વિજય પામો જગમાં, નેકી રેકીનો ખચીત;
 ઉદય સત્યનો અસ્ત અસત્યનો; થતો નિયમ એ નિત.—વિ૦
 જેવી રહેણી કહેણી જનની તેવી, પડત આપ જગત માહિ;
 પરમ ચિતે ધારી ફરજને, કરોને પ્રીત.—વિજય૦
 સમાપ્ત.

